

[Erik Eriksen.]

derfor bekender jeg mig til den tankegang, at jorden som driftsmiddel skal være skattefri, og lad så landmændene eller bønderne, hvad man nu siger, som alle andre betale skat af den bolig, de bor i, og den have, de har ved boligen, eventuelt deres park. Det tror jeg er en rationel politik, og det er den, vi skulle prøve at nå frem til.

Udtalelsen om spekulationsgevinst har min partifælle, det ærede medlem hr. Axel Kristensen, allerede svaret på.

Jeg kommer så til det ærede medlem hr. Iver Poulsen. Det ærede medlem havde jo den skæbne at skulle erklære sin modstand mod forliget umiddelbart efter, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen, som jo også er modstander, havde talt. Nu kan jeg ikke gøre for det, men jeg tror, at vi er mange, der har det indtryk, at det ærede medlem hr. Aksel Larsens modstand synes nok så ægte, jeg må også sige nok så velbegrundet ud fra de synspunkter, der naturligt er hans. Det, jeg gerne vil understrege, er, at det interesserede mig, at det ærede medlem hr. Iver Poulsen intet sagligt havde at indvende imod retningslinjerne i det forlig, vi har indgået. Det ærede medlem havde intet sagligt at indvende mod de punkter, jeg remsede op i mit første indlæg i formiddags, og som jeg ikke skal gentage. Intet af disse punkter har det ærede medlem noget imod, heller ikke dette, at der er tale om en begyndende skattereform fra direkte skatter over til indirekte.

Jeg vil gerne spørge: tror det ærede medlem, at der er nogen af hans vælgere, der har det allermindste imod det, vi får gennemført vedrørende udgiftsstoppet, afdæmpningen af presset i bygge- og anlægsvirksomhed, i ejendomsskatterne, i skatter og pristal og de bedre opsparingsregler? Det ærede medlem vil give mig ret i, at ingen af hans vælgere har noget at indvende mod dette.

Jeg kommer så til nogle bemærkninger til den højtærede handelsminister hr. Baunsgaard, der jo i sit indlæg afgav et formeligt vidnesbyrd. Den højtærede minister sagde, at jeg havde på den skændigste måde misforstået hans udtalelser om forsvaret. Jeg står her med ministerens hoforgan Middelfart Venstreblad. Deri står der — jeg beder om tilladelse til et citat —

„Nye millioner til militæret er uden chancer for min tilslutning, sagde Baunsgaard ved Odense radikale venstres generalforsamling“.

Jeg må have lov til at bruge dette citat; den højtærede minister har jo heller ikke dementeret det. Nu siger ministeren, at jeg skal se længere nede. Der siger han — med den højtærede formands tilladelse — jeg minder blot om de sidste linjer:

„Men når man nu kræver Danmarks forsvarsbudget sat op til 1 800 mill. kr. i løbet af 5 år, så kan jeg sige, at dette er uden enhver chance for at få min tilslutning.“

Det kan næsten blive en historisk erklæring. Men jeg vil gerne på den givne foranledning spørge den højtærede forsvarsminister, hvorvidt han er i stand til som forsvarsminister at afgive en erklæring om, at hvis han sidder som forsvarsminister i en 5-årig periode, skal det heller ikke ske med hans tilslutning. Den højtærede minister vil ikke kunne afgive en sådan erklæring. Den højtærede minister behøver ikke at tage ordet, medmindre han er uenig med mig. Hvis han ikke er uenig med mig, kan den højtærede minister blive siddende.

Altså, det er den erklæring, den radikale minister har afgivet, og det er virkelig modigt. Jeg har altid beundret den politiker, der kunne komme med så hurtige standpunkter. På den anden side vil jeg ikke skjule over for den højtærede minister, at jeg nærer en tilsvarende ængstelse for ham og navnlig en tilsvarende ængstelse for at være kollega med ham. Jeg er helt sikker på, at den højtærede forsvarsminister også på dette område er fuldstændig enig med mig, og det skal den højtærede forsvarsminister ikke have utak for.

Så er der det ærede medlem hr. Per Hækkerups sidste ord. Jeg har egentlig ikke mange bemærkninger at gøre til dem, for det var, skal vi sige set sådan, en tale, der vel skulle holdes. Det ærede medlem var lige ved at sætte det lidt på skruer, synes jeg nok. Det, jeg havde gjort opmærksom på, var, at den situation, vi befinder os i, det pres, vi lever under, er ikke kommet til os udefra; det er kommet herhjemme fra. Jeg har tidligere mange gange gjort den højtærede statsminister, der ikke kan være til stede, opmærksom på, hvorledes vi be-